Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0692 (mr. F.H.E. Boerma, voorzitter, mr. D.P.C.M. Hellegers, A.E. Tevel, leden en mr. D.W.Y. Sie, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 11 januari 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 29 juli 2021
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlagen	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving en relevante onderdelen uit het proces-verbaal van de aangiftes van de consument van 28 april 2020, 25 juni 2020 juli 2020 en van het proces-verbaal van het verhoor van 2 juli 2020.

Samenvatting

Klacht over registraties in IVR en de Gebeurtenissenadministratie voor de maximale duur van acht jaar en afwijzing van het verzoek om schadeloosstelling. De bankrekening van de consument is in korte tijd tweemaal betrokken geweest bij fraude. Bij de eerste keer is alleen de consument slachtoffer geworden. Bij de tweede keer heeft een derde door fraude een geldbedrag overgemaakt aan de consument. De commissie is van oordeel dat de bank de persoonsgegevens van de consument mocht opnemen in haar interne registers. Voor wat betreft de vordering tot schadeloosstelling ten aanzien van de eerste fraude overweegt de commissie dat de consument onvoldoende inzicht heeft gegeven in de wijze waarop zijn bankpas en pincode in onbevoegde handen zijn geraakt. De vordering van de consument wordt afgewezen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de consument en 4) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 26 april 2021. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met zijn moeder mevrouw [naam]. Namens de bank waren aanwezig: [naam medewerker] en de heer mr. F.J. Laagland, advocaat.

1.3 Na de hoorzitting hebben partijen op verzoek van de commissie nog schriftelijk commentaar en aanvullende stukken ingezonden, waarna partijen over en weer op elkaars commentaar en stukken hebben gereageerd.

1.4 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument beschikte tot enig moment over een betaalrekening en een spaarrekening bij de bank.

2.2 Op 15 april 2020 heeft van de spaarrekening van de consument een overboeking plaatsgevonden naar zijn betaalrekening voor een bedrag van € 13.500,- onder de vermelding 'Aanschaf auto'. Diezelfde dag zijn ook diverse geldopnames en transacties verricht, waaronder meerdere geldopnames bij verschillende tankstations. In totaal is tussen 14 april 2020 en 21 april 2020 van de betaalrekening van de consument een bedrag van €15.357,83 afgeschreven door onbevoegden (hierna: 'de eerste fraude').

2.3 Op 21 april 2020 heeft tussen de consument en de bank een telefonisch gesprek plaatsgevonden, waarvan de bank een audio-opname heeft gemaakt. De consument heeft in dat telefoongesprek aan de bank medegedeeld dat hij niet meer kon inloggen in zijn mobielbankierenapp en dat hij zijn bankpas kwijt is geraakt. De consument heeft verklaard dat dit vermoedelijk een week eerder is gebeurd, omdat hij toen zijn bankpas voor het laatst had gebruikt. In dat gesprek heeft de bankmedewerker aan de consument medegedeeld dat er fraude is gepleegd met zijn bankrekening. De consument heeft aan de bank verklaard dat hij niet betrokken is geweest bij de overboeking van zijn spaargeld naar zijn betaalrekening en de daarop volgende transacties. De medewerker heeft de consument geïnformeerd dat de bank gaat beoordelen of zijn bankrekening gedeblokkeerd kan worden en zij hem een nieuwe bankpas met pincode zal sturen.

2.4 Op 28 april 2020 heeft de consument aangifte gedaan bij de politie van de diefstal van zijn bankpas waarvan een proces-verbaal is opgesteld. Op 1 mei 2020 heeft opnieuw telefonisch contact plaatsgevonden tussen de consument en de bank over de fraude die heeft plaatsgevonden op de betaalrekening. De bank heeft de consument op enig moment een nieuwe bankpas en pincode toegestuurd.

2.5 Op 19 juni 2020 heeft de consument zijn bankpassen en pincodes van zijn bankrekening bij de bank en van de bankrekening bij [bank X] afgestaan aan een onbekende derde.

2.6 Tussen 19 juni en 23 juni 2020 is van de betaalrekening van de consument bij [bank X] een bedrag afgeschreven van € 1.800,- (hierna: 'de tweede fraude'). Op 23 juni 2020 is een derde slachtoffer geworden van fraude.

Deze derde heeft een bedrag van € 2.500,- overgemaakt naar de betaalrekening van de consument na telefonisch contact met een persoon die zich voordeed als bankmedewerker. De bankrekening van de consument is vrijwel direct door de bank geblokkeerd waardoor het geld door de bank teruggeboekt kon worden naar de derde. Diezelfde dag heeft de bank telefonisch contact met de consument opgenomen. De consument heeft aan de bank verklaard dat hij niet wist wat er met zijn betaalrekening is gebeurd. De consument heeft toegezegd samen met zijn moeder de bank terug te bellen, maar dit is niet gebeurd.

2.7 Op 25 juni 2020 heeft de consument aangifte van afpersing gedaan bij de politie. In het proces-verbaal van de aangifte heeft de consument onder meer verklaard zijn bankpassen en pincodes onder dwang te hebben afgestaan aan een onbekende derde. Op 26 juni 2020 heeft de bank het proces-verbaal van de aangifte van de consument ontvangen. Op 2 juli 2020 heeft de politie de consument verhoord over de afpersing.

2.8 Op 28 oktober 2020 heeft de bank de consument per brief geïnformeerd dat zij zijn persoonsgegevens opneemt in het Incidentenregister van de bank en het Intern Verwijzingsregister (IVR) voor de maximale duur van acht jaar. Op 4 november 2020 heeft de consument per brief bezwaar gemaakt tegen de beslissing van de bank. Op 9 december 2020 heeft de bank per brief de consument geïnformeerd dat zij haar eerder ingenomen standpunt handhaaft en dat zij ervoor heeft gekozen om zijn persoonsgegevens alleen intern te registreren. Verder heeft de bank de consument in de brief geïnformeerd dat zij de bancaire relatie met hem zal beëindigen.

De vordering en de klacht

2.9 De consument vordert van de bank verwijdering van de registratie van zijn persoons-gegevens dan wel herziening van de registratieduur. Ook vordert de consument van de bank schadeloosstelling ten aanzien van de eerste fraude.

2.10 De consument stelt dat de bank ten onrechte zijn persoonsgegevens heeft geregistreerd. Bij de eerste fraude was de bankpas van de consument gestolen. De consument heeft pas laat de vermissing van zijn bankpas opgemerkt, omdat vanwege coronamaatregelen de mogelijk-heden om iets buitenshuis te doen beperkt waren. De consument betwist dat hij van de bank een pushbericht, sms-bericht of e-mail heeft ontvangen over de registratie van een ander toestel aan zijn mobielbankierenapp. De consument heeft zijn pincode bij de eerste fraude niet afgegeven, noch is het bekend hoe het kan dat anderen zijn pincode kennen. De consument vermoedt dat derden met enkel de gestolen bankpas via zijn mobielbankierenapp toegang gekregen hebben tot zijn persoonlijke gegevens - zoals zijn woonadres - waardoor zij hem in juni 2020 konden afpersen. Onder bedreiging van een vuurwapen en dreiging richting het huisadres van de consument hebben deze derden hem gedwongen om onder meer zijn nieuwe bankpas van de bank inclusief pincode te overhandigen.

Door de afpersing heeft de tweede fraude op de betaalrekening van de consument kunnen plaatsvinden. De consument heeft aangifte gedaan van de afpersing en hij heeft de bank hierover geïnformeerd. De consument stelt dat deze tweede fraude zijn eigen schuld is, omdat hij niet eerder de bank, de politie of zijn moeder had geïnformeerd over de afpersing. Om deze reden vordert de consument niet de financiële schade van de tweede fraude.

Het verweer

2.11 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar het om gaat

3.1 De commissie merkt vooraf op dat de bank ter zitting heeft verklaard dat zij afziet van de opname van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister. De bank heeft voorts verklaard dat zij ervoor heeft gekozen om de persoonsgegevens van de consument niet op te nemen in het Extern Verwijzingsregister. De commissie neemt op basis hiervan aan dat de bank de persoonsgegevens van de consument uit het Incidenten-register heeft verwijderd of per direct zal verwijderen.

3.2 De commissie dient hierna te beoordelen of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie voor de maximale duur van acht jaar. Verder dient de commissie te beoordelen of de bank gehouden is om de consument schadeloos te stellen voor de eerste fraude.

Beoordelingskader opname persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie

3.3 De bank heeft de persoonsgegevens van de consument opgenomen in haar interne registers, namelijk het IVR en de Gebeurtenissenadministratie. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden 'speciale aandacht' behoeven. De Gebeurtenissen-administratie wordt beheerd en is in te zien door de afdeling Veiligheidszaken van de bank. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'.

3.4 Omdat het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie, betekent opname van gegevens in het IVR dat de gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen.

De commissie gaat er daarom vanuit dat de consument met zijn vordering tot verwijdering van zijn gegevens uit het IVR ook de verwijdering van zijn gegevens uit de Gebeurtenissenadministratie bedoelt.

3.5 Het opnemen van de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissen-administratie en het daaraan gekoppelde IVR is aan te merken als een verwerking van persoonsgegevens, waarop de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet AVG (UAVG) van toepassing zijn. Artikel 5 AVG bevat een aantal algemene beginselen waar de verwerking van persoonsgegevens aan moet voldoen. Op grond van deze regelgeving is de verwerking van de persoonsgegevens rechtmatig indien dit noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de bank, mits de belangen van de consument niet zwaarder wegen.

De bank mocht de persoonsgegevens opnemen in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie

3.6 De commissie is van oordeel dat de bank over mocht gaan tot opname van de persoons-gegevens van de consument in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR voor de duur van acht jaar. De commissie neemt bij haar oordeel het volgende mee.

3.7 Vaststaat dat de bankrekening van de consument binnen korte tijd, al dan niet buiten zijn schuld, tweemaal betrokken is geweest bij fraude. De betrokkenheid van de bankrekening van de consument bij fraude brengt mee dat de veiligheid en de integriteit van de bank geraakt wordt. Hierdoor heeft de bank een gerechtvaardigd belang om de gebeurtenissen in de Gebeurtenissenadministratie vast te leggen. Dit geldt ook voor de opname van de gegevens van de consument in het IVR, omdat medewerkers van de bank daarmee geattendeerd kunnen worden op de gebeurtenis.

3.8 Tot slot is het de commissie niet dan wel onvoldoende gebleken dat de consument disproportioneel geraakt wordt in zijn belangen door de opname van zijn persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR. Dit geldt ook ten aanzien van de duur van de registratie. Daarbij neemt de commissie ook mee dat de gevolgen van vermelding in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR beperkt zijn, omdat zij uitsluitend werken binnen de organisatie van de desbetreffende financiële instelling. Deze interne registraties beletten de consument niet om een relatie aan te gaan met andere financiële instellingen. De commissie ziet zodoende geen aanleiding om te oordelen dat de bank gehouden is de registraties te verwijderen of de registratieduur te verkorten.

Beoordelingskader niet-toegestane betalingstransacties

3.9 Op grond van artikel 7:527 en artikel 7:528 van het Burgerlijk Wetboek (BW) geldt dat de bank een niet-toegestane transactie dient te vergoeden aan de betaler, tenzij van de zijde van de betaler sprake is van grove nalatigheid ten aanzien van de verplichtingen uit artikel 7:524 BW, frauduleus handelen of opzettelijk handelen.

3.10 Uit de vaste lijn van de geschillencommissie ten aanzien van niet-toegestane transacties volgt het volgende. Alhoewel het aan de bank is om te bewijzen dat sprake is geweest van *grove nalatigheid*, wat zich juridisch onderscheidt van *nalatigheid*, ligt het op de weg van de betaler (hier: de consument) om ten minste enig inzicht te geven in de wijze(n) waarop zijn bankpas en pincode in onbevoegde handen zouden kunnen zijn geraakt.[1]

De consument heeft onvoldoende inzicht gegeven

3.11 In de stukken heeft de consument verklaard dat hij vermoedt dat hij zijn bankpas op 13 april 2020 is kwijtgeraakt toen hij een contactloze betaling deed bij een supermarkt. Ook heeft de consument in de stukken opgemerkt dat het blijkbaar mogelijk is geweest om met enkel een bankpas in te loggen in zijn mobielbankierenapp en hij zodoende afgeperst kon worden. Aanvullend heeft de consument ter zitting verklaard dat hij vermoedt dat zijn bankpas mogelijk uit de kluis van zijn (voormalige) werkgever is meegenomen, aangezien de kluis niet op slot kon.

3.12 De commissie is op basis van de verklaringen van de consument van oordeel dat hij ten aanzien van de eerste fraude – waarvan hij schadeloosstelling vordert - onvoldoende inzicht heeft gegeven in de wijze waarop zijn bankpas en met name zijn pincode in onbevoegde handen hebben kunnen raken. Daarnaast twijfelt de commissie aan de verklaringen van de consument, waaronder met name de verklaring over het gebruik van zijn bankpas. Zo stelt de consument dat hij pas na een week de afwezigheid van zijn bankpas heeft opgemerkt, omdat hij vanwege de coronamaatregelen weinig kon ondernemen buitenshuis. Toch blijkt uit de overlegde bankafschriften dat de consument in ieder geval tussen 1 januari 2020 en 13 april 2020 vrijwel *dagelijks* gebruik maakte van zijn bankpas. Dit terwijl de meest zware coronamaatregelen (sluiting van horeca, scholen en kinderopvang) reeds golden vanaf 15 maart 2020.[2] Dat de coronamaatregelen ervoor zorgden dat de bankpas niet tijdig door de consument gemist werd acht de commissie in de gegeven omstandigheden zodoende onvoldoende aannemelijk. Nu de consument niet aan de verzwaarde stelplicht heeft voldaan, kan de commissie niet concluderen dat de bank gehouden is hem schadeloos te stellen ten aanzien van de eerste fraude.

---

[1] Zie onder andere Kifid GC nrs. 2011-7 (overweging 4.4), 2014-144 (overweging 4.8) en 2020-255 (overweging 4.6) te vinden op www.kifid.nl.

[2] https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/coronavirus-tijdlijn/maart-2020-maatregelen-tegen-verspreiding-coronavirus

3.13 Ten overvloede overweegt de commissie het volgende. Uit de verklaring van de consument en zijn moeder ter zitting begrijpt de commissie dat er een politieonderzoek plaatsvindt naar de fraudes die hebben plaatsgevonden met (onder meer) de betaalrekening van de consument. Indien de consument mede op basis van dit onderzoek aannemelijk kan maken wat de omstandigheden waren die geleid hebben tot het verlies van zijn bankpas aan onbevoegden, acht de commissie het redelijk dat de bank opnieuw het verzoek van de consument om schadeloosstelling ten aanzien van de eerste fraude zal overwegen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlagen

Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Burgerlijk Wetboek Boek 7

Artikel 524

1. De betaaldienstgebruiker die gemachtigd is om een betaalinstrument te gebruiken,
a. gebruikt het betaalinstrument overeenkomstig de voorwaarden die op de uitgifte en het gebruik van het betaalinstrument van toepassing zijn, en
b. stelt de betaaldienstverlener, of de door laatstgenoemde gespecificeerde entiteit, onverwijld in kennis van het verlies, de diefstal of onrechtmatig gebruik van het betaalinstrument of van het niet-toegestane gebruik ervan.
2. Voor de toepassing van het eerste lid, onder a, neemt de betaaldienstgebruiker, zodra hij een betaalinstrument ontvangt, in het bijzonder alle redelijke maatregelen om de veiligheid van de persoonlijke beveiligingsgegevens ervan te waarborgen.
3. De voorwaarden bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, zijn objectief, niet-discriminerend en evenredig.

Artikel 527

1. Indien een betaaldienstgebruiker ontkent dat hij met een uitgevoerde betalingstransactie heeft ingestemd of aanvoert dat de betalingstransactie niet correct is uitgevoerd, is zijn betaaldienstverlener gehouden het bewijs te leveren dat de betalingstransactie is geauthenticeerd, juist is geregistreerd en geboekt en niet door een technische storing of enig ander falen van de door de betaaldienstverlener aangeboden diensten is beïnvloed. Indien de betalingstransactie geïnitieerd wordt via een betaalinitiatiedienstverlener, levert deze het bewijs dat, binnen zijn verantwoordelijkheid, de betalingstransactie is geauthenticeerd, juist is geregistreerd en niet door een technische storing of enig ander falen in verband met de betaaldienst waarmee hij is belast, is beïnvloed.
2. Indien een betaaldienstgebruiker ontkent dat hij met een uitgevoerde betalingstransactie heeft ingestemd, vormt het feit dat het gebruik van een betaalinstrument door de betaaldienstverlener, daaronder in voorkomende geval de betaalinitiatiedienstverlener begrepen, is geregistreerd niet noodzakelijkerwijze afdoende bewijs dat met de betalingstransactie door de betaler is ingestemd of dat de betaler frauduleus heeft gehandeld of opzettelijk of met grove nalatigheid een of meer van zijn verplichtingen uit hoofde van artikel 524 niet is nagekomen. De betaaldienstverlener, daaronder in voorkomend geval de betaalinitiatiedienstverlener begrepen, verstrekt ondersteunend bewijs om fraude of grove nalatigheid van de zijde van de betaler te bewijzen.

Artikel 528

1. Onverminderd artikel 526, betaalt de betaaldienstverlener van de betaler, in geval van een niet-toegestane betalingstransactie, de betaler onmiddellijk het bedrag van de niet-toegestane betalingstransactie terug en in elk geval uiterlijk aan het einde van de eerstvolgende werkdag, nadat hij bekend is geworden met de transactie of daarvan in kennis is gesteld.

2. Op grond van het eerste lid herstelt de betaaldienstverlener van de betaler de betaalrekening die met dat bedrag is gedebiteerd in de toestand zoals die geweest zou zijn wanneer de niet-toegestane betalingstransactie niet had plaatsgevonden. De valutadatum van de creditering van de betaalrekening van de betaler is uiterlijk de datum waarop het bedrag was gedebiteerd.

3. Het eerste lid is niet van toepassing indien de betaaldienstverlener van de betaler redelijke gronden heeft om fraude te vermoeden en hij deze gronden schriftelijk aan de Autoriteit Financiële Markten meedeelt.

4. Indien de betalingstransactie via een betaalinitiatiedienstverlener wordt geïnitieerd, betaalt de rekeninghoudende betaaldienstverlener onmiddellijk, en in elk geval uiterlijk aan het einde van de eerstvolgende werkdag, het bedrag van de niet-toegestane betalingstransactie terug en herstelt hij, in voorkomend geval, de betaalrekening die met dat bedrag was gedebiteerd, in de toestand zoals die geweest zou zijn wanneer de niet-toegestane betalingstransactie niet had plaatsgevonden.

5. Ingeval de betaalinitiatiedienstverlener aansprakelijk is voor de niet-toegestane betalingstransactie, vergoedt hij de rekeninghoudende betaaldienstverlener op diens verzoek onmiddellijk de geleden verliezen of de aan de betaler terugbetaalde bedragen, waaronder het bedrag van de niet-toegestane betalingstransactie. Overeenkomstig artikel 527, tweede lid, is de betaalinitiatiedienstverlener gehouden te bewijzen dat, binnen zijn verantwoordelijkheid, de betalingstransactie is geauthenticeerd, juist is geregistreerd en niet door een technische storing of enig ander falen in verband met de betaaldienst waarmee hij is belast, is beïnvloed.

6. Aanvullende financiële compensatie kan worden vastgesteld overeenkomstig het recht dat van toepassing is op de tussen de betaler en zijn betaaldienstverlener gesloten overeenkomst of de tussen de betaler en de betaalinitiatiedienstverlener gesloten overeenkomst, indien van toepassing.

Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)

Artikel 6 AVG

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;

b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;

c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;

d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.
De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.
2. (…)
3. (…)
4. (…)

Artikel 10 AVG
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG)

Artikel 33
1. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt, indien:
a) de verwerking geschiedt door organen die krachtens de wet zijn belast met de toepassing van het strafrecht, dan wel door verwerkingsverantwoordelijken die deze hebben verkregen krachtens de Wet politiegegevens of de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens;
b) de verwerking geschiedt door en ten behoeve van publiekrechtelijke samenwerkingsverbanden van verwerkingsverantwoordelijken of groepen van verwerkingsverantwoordelijken, indien:
1°. de verwerking noodzakelijk is voor de uitvoering van de taak van deze verwerkingsverantwoordelijken of groepen van verwerkingsverantwoordelijken; en
2°. bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad; of
c) de verwerking noodzakelijk is in aanvulling op de verwerking van gegevens over gezondheid, bedoeld in artikel 30, derde lid, aanhef en onderdeel a, met het oog op een goede behandeling of verzorging van de betrokkene.

2. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
a) ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of
b) ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
3. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard over personeel in dienst van de verwerkingsverantwoordelijke mogen uitsluitend worden verwerkt, indien dit geschiedt overeenkomstig regels die zijn vastgesteld in overeenstemming met de procedure bedoeld in de Wet op de ondernemingsraden.
4. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
a) door verwerkingsverantwoordelijken die optreden krachtens een vergunning op grond van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus;
b) indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek; of
c) indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.

5. Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

Relevante onderdelen uit de aangifte van de consument van 28 april 2020

"*Ik doe aangifte van diefstal van mijn pinpas en van diefstal van geld van mijn bankrekening.*
(…)
Op maandag 13 april 2020 omstreeks 15:25 heb voor het laatst gebruik gemaakt van mijn bankpas.
Ik heb contactloos betaald bij [naam supermarkt]*, gelegen aan (…). Het was een bedrag van 3,54 euro.*
Ik heb na gebruik mijn pinpas weer in mijn jaszak gestoken en de rits dichtgedaan.
Ik heb mijn pinpas aan niemand anders gegeven en ik heb mijn pincode ook aan niemand anders afgestaan.

Op 21 april 2020 omstreeks 12:00 uur wilde ik in mijn telefoon naar mijn telebankieren app van [de bank] *gaan. Het was niet meer mogelijk om in te loggen. Ik heb toen de klantenservice van* [de bank] *gebeld om te vragen wat er aan de hand was. Ik kreeg toen te horen dat er veel geld van mijn bankrekening was overgeschreven en afgeschreven.*
Ik heb mijn bankrekening en mijn bovengenoemde bankpas gelijk laten blokkeren.
Ik heb gevraagd om de bankafschriften.
Toen ik de bankafschriften kreeg zag ik dat al mijn geld weg was.

- Ik zag dat op woensdag 15 april 2020 geld was overgemaakt van spaarrekening naar mijn gewone rekening.
- Dit is een bedrag van 13500 euro, en ik las bij de omschrijving "aanschaf auto"
(…)
In de periode van 14 april 2020 tot en met 21 april 2020 is er een bedrag van 15357,83 euro afgeschreven van mijn rekening.
Het grootste gedeelte van het geld was van mijn spaarrekening. Dit was geld wat ik vanaf mijn geboorte heb gekregen van mijn grootouders."

Relevante onderdelen uit de aangifte van de consument van 25 juni 2020

"Ik wil aangifte doen van Afpersing,
Ik heb eerder aangifte gedaan van een bankpas fraude die geregistreerd staat onder nummer (…)
Ik heb een sterk vermoeden dat het dezelfde mensen zijn als de vorige fraude met mijn pinpas.

Nadat mijn pinpassen van [de bank] *zijn geblokkeerd zijn de daders achter mijn gegevens gekomen.*
Ik ben anoniem gebeld en via de telefoon hebben deze gegevens mij bedreigd als ik mijn bankgegevens niet kenbaar zou maken.
De bedreigen bestaan uit het laten horen van het doorladen van een vuurwapen.
De man vroeg aan mij of ik hoorde wat hij aan het doen was en hierop heb ik geantwoord dat ik dat wel wist en dat het een vuurwapen was.
De man aan de andere kant van de telefoon zei hierop: "dat klopt ik heb hier een vuurwapen".
De man vertelde mij dat ik mijn tan code bekend moest maken die ik via een sms toegestuurd zou krijg.
En als ik dat niet zou doen ze wel een handgranaat bij mijn huis naar binnen zouden gooien.

Ik herken de stem van deze man niet en ik weet ook niet of dezelfde man is als mijn vorige bankpas fraude.
De man die mij belde wist te vertellen dat ik in (…) woonde aan de (…).
Ik snap niet hoe deze mensen aan mijn gegevens komen. Ik heb mijn pas niet uitgeleend of aan andere mee gegeven.
De man vertelde mij dat ik 19 juni op vrijdag naar (…) moest komen naar de (…) en mijn pas moest meenemen.
Ik ben op op vrijdag 19 juni met de fiets naar (…) gegaan en met mijn nieuwe pasje.
U vraagt mij waarom ik geen politie heb ingeschakeld, dat heb ik niet gedaan om de veiligheid van mijn omgeving te waarborgen en niet wil dat er iets gebeurd met de mensen bij mij thuis.
Ik heb daar staan wachten en er is op een gegeven moment een man naar me toe gekomen. De man was gekleed in een redelijke standaard kleding.
Ik kan deze man als volgt omschrijven.
Hij had een hoodie aan zwart van kleur.

Hij had die hoodie over zien hoofd en had een soort bandanna voor zijn neus en mond en een donkere zonnebril op.
De man had een licht getinte huidskleur en ik denk dat hij van Spaanse afkomst is.
Verder had hij Nike gymschonen die blauwgrijs van kleur waren.
Ik heb verder geen personen in de omgeving gezien. Ik heb ook geen personen in een auto zien zitten.
Ik heb mijn pas afgegeven en ben weg gegaan.
Daarna zijn er bedragen van 1800 en 2500 euro van mijn rekening gehaald allemaal in de regio Utrecht dus ik denk dat het om dezelfde mensen gaat.
Ik heb niemand toestemming gegeven om met mijn pas goederen te kopen of betalingen te doen.

Ik was bang en heb onder dwang mijn pinpas en tan code gegeven."

Relevante onderdelen uit het proces-verbaal van het verhoor van de consument door de politie van 2 juli 2021

"V: Jij hebt op 25 juni 2020 aangifte gedaan van chantage/afpersing, welke had plaatsgevonden op 19 juni 2020. Waarom deed je toen pas aangifte?
A: Ik voelde mij heel erg bedreigd en omdat ze wisten waar ik woonde, was ik bang dat zij bij mijn woning langs zouden komen. Zij wisten mijn adres.

V: Waarom deed je dan uiteindelijk w el aangifte?
A: Mijn moeder had de pas van bij Rabobankrekening op haar bureau liggen. Ik moest die pas afgeven van de persoon die mij bedreigd had. Mijn moeder kwam erachter dat de pas niet meer op haar bureau lag en vroeg mij om die pas terug te geven. Dat kon ik niet omdat ik die had afgegeven en toen moest ik haar het hele verhaal wel vertellen.

V: Je hebt bij die aangifte afschriften gevoegd van een rekening van [de bank] *met nummer (…) en van een* [naam bank X]*-rekening met nummer (…). Van wie zijn die rekeningen?*
A: Die zijn van mijzelf.

V: Van welke rekening was de pas en de code die je hebt afgegeven?
A: Dat moest van allebei. Bij die Rabobankrekening is nog iets raars gebeurd. Iemand had aangifte gedaan bij de Rabobank. Die persoon miste E 2500,- van zijn rekening en dat was op mijn Rabobankrekening was gestort. [De bank] *had mij daarover gebeld en zij hebben verteld wat er was gebeurd en dat ze mijn rekening zouden opheffen.*

Ik heb de nieuwe aangiftes van de politie gedeeld met [de bank] waardoor zij weten wat er gebeurd is. Die E 2500,- staat nog steeds op die rekening en dat mag uiteraard terug naar de persoon die het gestort had.

V: Wie hebben er allemaal toegang tot jouw bankrekeningen?
A: Eigenlijk alleen ik

V: Je moeder had jouw bankpas van de Rabobank rekening. Wat deed zij daarmee?
A: Zij hield die rekening in de gaten omdat daar eerder al fraude mee was gepleegd. Zij kon dus geen overzicht houden nadat ik de pas op 19 juni had afgegeven.

V: Van welk rekening was de pas en de code die je hebt afgegeven?
A: Ik heb de pas van mijn Rabobankrekening en die van mijn [naam bank X]*-rekening afgegeven. Samen met mijn pincodes.*

(…)